

Důvěřuj, Otec tě udrží!

„Ochraňuj mě, jsem tvůj věrný, spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá.“
(Žalm 86,2)

Skupina starších botaniků se vydala na průzkumnou výpravu do Alp. Rozhodli se navštívit odlehlá místa, protože se domnívali, že by mohli najít nové druhy květin. Po několika dnech zaměřil jeden z nich svůj dalekohled na dno úzké soutěsky, kde objevil trs nádherných květů. Ovšem strž byla v jednom místě tak úzká, že nikdo z nich se k nim nemohl dostat. Jeden z vědců si ale vzpomněl, že u jedné z posledních chatrčí, kolem které ráno prošli, pobíhal malý hubený chlapec. Ten by jim jistě mohl pomoci.

Chlapce vyhledali, slíbili mu odměnu a druhý den se s ním ke strži vypravili. Řekli mu, že chtějí získat pouze jeden květ a vysvětlili mu, jak si má počínat, aby rostlinu nepoškodil. Pak mu uvázali kolem pasu lano a chtěli ho spustit do průrvy. V té chvíli se však chlapec vzepřel a řekl jim: „Ještě mě odvažte!“

K jejich překvapení se dal na útěk a jen za sebou volal: „Za chvíli budu zpátky.“

Když se po nějaké době objevil v doprovodu statného muže, řekl botanikům: „Květ vám přinesu, ale lano musí držet můj tatínek.“

V Bibli čteme: „Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka.“ (Žalm 118,8)
Těmito slovy nás Bůh vyzývá, abychom nikdy neskládali plnou důvěru v člověka, ať je to kdokoli, protože v každém z lidí se můžeme zklamat. Je pouze jeden, kdo nás svou pevnou rukou vždy udrží i nad tou největší a nejnebezpečnější propastí – a to je náš nebeský Otec. Jemu důvěřujeme!

Jiří Drejnar